

Arrest

nr. 200 146 van 22 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. LEMMENS
Everselkiezel 38
3550 HEUSDEN-ZOLDER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoeker en zijn advocaat T. LEMMENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 17 november 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 1 december 2015 asiel aan. Op 12 april 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Naziullah in het district Dahanee Ghorri in de provincie Baghlan. U behoort tot de Pashtoun-etnie.

Uw vader was lid van de taliban. Hij behandelde uw gezin zeer slecht. Op een dag, toen u bij uw oom van moederskant was, zei hij tegen uw moeder dat hij u zou meenemen met hem om u mee te laten doen met de jihad. Toen u thuiskwam vertelde uw moeder u dit. Uw moeder stuurde u terug naar uw oom in de nabijgelegen stad Puli Khumri en zei dat u daar moest blijven. Daar ging u gedurende een maand naar school. Wanneer uw vader er achter kwam waar u was kwam hij u halen. U ging echter terug naar uw oom omdat u wou verder studeren en niets met de taliban wou te maken hebben. Opnieuw kwam uw vader u halen. Toen u werd gewaarschuwd dat hij op weg was naar het huis van uw oom verstopte uw oom u. Nadat uw vader u vruchteloos gezocht had en terug vertrokken was werd beslist dat het te gevaarlijk geworden was voor u in Afghanistan. U verliet het land vermoedelijk in oktober 2015 en kwam aan in België op 17 november 2015. U vroeg asiel aan op 1 december 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag dient u volgende documenten in: uw taskara, de enveloppe waarin uw taskara werd verstuurd, een brief van het CLB (Centrum voor Leerlingenbegeleiding) en een begeleidende brief van uw voogd waarin deze stelt dat uw cognitieve capaciteiten beperkt zijn.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat er geen geloof wordt gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit uw dorp Niazullah en de provincie Baghlan.

Tijdens het gehoor wordt u gevraagd om te vertellen over uw dorp. U antwoordt dat u niet rondliep in uw dorp en dat u uw leven in uw huis spendeerde en zelfs niet naar de bazaar ging (CGVS gehoorverslag, p. 6). Vervolgens wordt gevraagd wat u de dossierbehandelaar allemaal zou tonen in uw dorp moest die daar op bezoek komen. U antwoordt: 'ik kwam niet veel in mijn dorp, zoals ik al zei' (CGVS, p. 6). Daarna wordt nogmaals geprobeerd om u over uw dorp te laten vertellen, nu door te vragen of u uw dorp eens kunt beschrijven. U antwoordt: 'Dit is mijn dorp. Boven ligt Wazir' (CGVS, p. 6). Er wordt u

gezegd dat niet naar omliggende dorpen wordt gevraagd maar naar uw dorp zelf. U antwoordt hierop door een opsomming te geven van omliggende dorpjes rond uw dorp. U wordt erop gewezen dat u zestien jaar lang in uw dorp gewoond hebt en dat u toch iets moet kunnen vertellen over uw dorp. U repliceert door te vragen of u over de reis moet vertellen (CGVS, p. 7).

Daarop werden u ook een aantal gesloten vragen gesteld over uw dorp, maar ook hier bleef u in gebreke. Er werd u gevraagd wat de belangrijke plaatsen zijn in uw dorp, plaatsen waar veel mensen komen of die belangrijk zijn voor religie of handel. U vermeldt dat er jirga's (raden) worden georganiseerd in de school van Wazirabad. Gevraagd of er niets anders in het dorp ligt zegt u dat er niets meer is buiten waterkanalen (CGVS, p. 8) Wanneer u wordt aangespoord om verder te vertellen, antwoordt u: 'Belangrijk is het dorp, er is niet anders belangrijk' (CGVS, p. 7). Wanneer daarna wordt gevraagd waarom het dorp belangrijk is, antwoordt u: 'het ligt rond andere dorpen, daarom is het belangrijk' (CGVS, p. 7). Over waar uw huis lag in het dorp kunt u enkel zeggen dat het in het centrum lag (CGVS, p. 7). Gevraagd waar vrienden of familie van u woonden in het dorp antwoordt u dat ze rond, boven en onder jullie woonden. Specifieke voorbeelden van waar mensen woonden die u kende in uw dorp blijkt u niet te kunnen geven. Gevraagd hiernaar antwoordt u ontwijkend: 'Daar is het ding dat na acht uur en negen uur 's avonds niemand uit hun huizen komt daar. Het was tijdens de dagtijd, buiten gaan met mijn vrienden maar later 's avonds komt niemand uit zijn huis' (CGVS, p. 8). Over winkels in uw dorp kunt u eveneens niets specifiek zeggen want volgens u gingen jullie naar de bazaar van Puli Khumri. Gevraagd om te vertellen over Puli Khumri, de grootste stad van de provincie Baghlan en de bazaar waar u naar toe ging, antwoordt u: 'Hoe, bazaar? Er is daar alles, dit en dat gaan kopen, ik liep daar niet zoveel rond.' (CGVS, p. 8). Nochtans had u verklaard dat u geregeld naar de bazaar ging. Bovendien was u een maand naar school geweest in Puli Khumri (CGVS, p. 8). Daarenboven is Puli Khumri de grootste stad van gans de provincie Baghlan en bevindt het zich op een vijftal kilometer van uw dorp. Logischerwijs mag verwacht worden dat u hier toch het een en ander zou kunnen vertellen. Wanneer u wordt aangespoord toch wat meer te vertellen hierover vermeldt u nog de grote moskee en het grote plein ('chawk') van Puli Khumri (CGVS, p. 9). Na nog meer aansporing vermeldt u ook twee wegen en een elektrische dam (CGVS, p. 9). Het is niet aannemelijk dat u niet meer kunt vertellen over Puli Khumri, een stad met verschillende grote bazars, fabrieken, ziekenhuizen en scholen, waar u toch iets over zou moeten vertellen gezien u regelmatig in de stad kwam. Daarop wordt u gevraagd om de bazaar van Puli Khumri, waar u vaak naartoe ging te beschrijven. U antwoordt: 'Daar, hoe ziet de bazaar eruit? Het is verspreid met winkels, en in Afghanistan is alles zoals dat, de winkels en de straten' (CGVS, p. 8). Opnieuw moet worden vastgesteld dat u er niet in slaagt om zelfs maar één specifiek detail te vertellen hierover. U verklaart ook dat uw oom in Puli Khumri woonde en dat u zelfs een tijdje bij hem woonde terwijl u in de stad naar school ging (CGVS, p. 4). Over de ligging van het huis van uw oom zegt u eerst dat het niet in de stad zelf ligt maar wat verder. Als wordt doorgevraagd over waar precies zijn huis dan ligt zegt u dat het toch in de stad ligt, aan het grote kruispunt (CGVS, p. 5). Over de ligging van dat kruispunt zegt u dat het in de stad Puli Khumri ligt (CGVS, p. 5). U kunt niet verklaren waarom u eerst zei dat uw oom niet in de stad woonde waarna bleek dat hij daar wel woonde (CGVS, p. 5). Gevraagd naar andere plaatsen waar u bent geweest of die u kent in uw regio, vermeldt u Chesme Shaffa, een 'soort fontein' voor mensen met huidziekten en een schrijn van Khwaja Kamal Wali (CGVS, p. 9). U weet echter niet waarom dit schrijn bekend zou zijn of wat in dit schrijn bewaard wordt (CGVS, p. 9). Meer plaatsen kunt u niet opnoemen.

Uw verklaringen omtrent uw regio komen niet overeen wat verwacht wordt van een jongen die zestien jaar in hetzelfde dorp heeft gewoond, vlakbij een grote stad, waar hij regelmatig naartoe ging en volgens zijn eigen verklaringen altijd buiten was om te spelen. Op het einde van het gehoor krijgt u nog een laatste kans om meer informatie te verschaffen over uw regio. Er wordt u gevraagd wat u zegt tegen mensen hier in België wanneer ze vragen waar u vandaan komt en wat u hen vertelt over uw thuis. U antwoordt: 'ik zeg dat ik van Afghanistan ben en ik geef de info die ik hier gegeven heb. En ik zeg: godzijdank ben ik van Afghanistan en van Baghlan, ik zal deze info geven' (CGVS, p. 17).

Ten tweede legt u ook ongeloofwaardige en vage verklaringen af over uw leven in Baghlan.

Gevraagd naar wat u allemaal deed, aangezien u niet naar school ging en ook niet werkte, vertelt u dat u altijd buiten het huis was en spelletjes speelde. Hier kan opgemerkt worden dat dit in tegenspraak is met uw latere verklaring: '(...) ik spendeerde mijn leven in mijn huis, ik ben zelf niet naar de bazaar geweest' (CGVS, p. 6). Een tweede tegenstrijdigheid is te vinden in uw verklaring dat u speelde met jongens van uw dorp op een veld in uw dorp en: 'ik liep gewoon rond met mijn vrienden, spelen met hen, het was mijn dorp, mijn leven (..)' (CGVS, p. 6). Wanneer er echter wordt gevraagd om de dossierbehandelaar rond te leiden in uw dorp zegt u opeens dat u niet veel in uw dorp kwam. U kunt

geen specifieke details geven over uw vrienden of waar u speelde. Gevraagd hiernaar zegt u dat uw leven niet goed was daar (CGVS, p. 6). Het is opnieuw ongeloofwaardig dat iemand die, zoals u zelf zei, altijd buiten speelde, niets meer kan vertellen over zijn vriendjes en de plaatsen waar hij ging spelen. Er dient te worden vast gesteld dat u geen waarachtige verklaring kunt of wilt geven omtrent uw tijdverdriven in Baghlan. Dit draagt verder bij tot uw ongeloofwaardigheid.

Ten derde blijkt dat u minieme kennis hebt over de algemene veiligheidssituatie en de de taliban aanwezigheid in uw regio.

U verklaart dat er geen veiligheid is in uw regio en bij uitbreiding in heel Afghanistan. Gevraagd om die bewering wat meer uit te leggen zegt u dat er gevechten zijn, raketten, taliban, het leger en dat iedere partij de ander doodt (CGVS, p. 10). U wordt aangespoord om te focussen op de redenen waarom het onveilig was in uw eigen regio. U vermeldt de taliban en het feit dat iedereen enkel met zichzelf bezig is. Er wordt u een derde keer gevraagd wat er gebeurde of wat u hoorde in uw regio die het onveilig maakte. U antwoordt: 'Het is 34 tot 35 jaar geleden dat het in Afghanistan oorlog is. Het is overal vechten, er is niemand die zegt: waarom doe je dit? Niemand doet iets met iemand anders' (CGVS, p. 10). Over de aanwezigheid van taliban in uw regio zegt u dat er taliban zijn wanneer je uit je huis komt en dat het een zeer slechte situatie is. In uw dorp kwamen ze ook vaak (CGVS, p. 10). Over wat er gebeurde als taliban naar uw dorp kwam zegt u dat ze alles en iedereen neerschoten en dat ze zeer onrechtvaardig waren tegenover de mensen (CGVS, p. 10). Gevraagd naar wat details over de taliban in uw dorp zegt u dat de taliban kleine kinderen nam en ze liet opblazen en dat ze zeer onrechtvaardig zijn. Geconfronteerd met het feit dat u geen specifieke incidenten of details kunt vertellen over die grote taliban-aanwezigheid die u aanhaalt zegt u nogmaals dat ze slechte dingen doen en kinderen ontvoeren en neerschieten (CGVS, p. 11). Over specifieke regels die werden opgelegd door de taliban verklaart u het volgende, ontwijkend: 'Daar kunnen de mensen niets zeggen tegen hen, ze hebben de macht over mensen, ze hebben wapens, daarnaast zijn ze ook zeer onrechtvaardig tegenover mensen, zelfs mijn vader is bij hen' (CGVS, p. 11). Er wordt u gezegd dat u dient te antwoorden op de vraag, waarna u die opnieuw gesteld wordt. U antwoordt: 'Er zijn geen regels daar, geen regels' (CGVS, p. 11). Gevraagd tegen wie de taliban vechten zegt u dat ze tegen het leger en de buitenlanders vechten en onrechtvaardig zijn met kinderen (CGVS, p. 15). Meer kunt u niet vertellen over de taliban, wat zeer vreemd is gezien de door u aangehaalde grote taliban aanwezigheid in uw regio en het feit dat uw vader een talib zou zijn geweest. Het enige incident dat u aanhaalt is een aanslag op de suikerfabriek in Baghlan. U verklaart dat dit op het moment van het interview vijf jaar geleden gebeurd is (CGVS, p. 11). Er is inderdaad een aanslag geweest op de suikerfabriek maar dit gebeurde echter in 2007, 9 à 10 jaar geleden op het moment van het gehoor.

Ten vierde blijkt uw algemene kennis over Afghanistan eveneens significante lacunes te vertonen.

Zo zegt u dat Afghanistan al 34 of 35 jaar in oorlog is. Wanneer gevraagd wordt wat u weet over die oorlogen zegt u dat u daar niets over weet en dat u dat aan niemand vroeg. Wanneer daarna wordt gevraagd hoe u dan aan dat getal van 35 jaar komt als u niets weet over die oorlogen zegt u dat u dat van uw vader hoorde en ook zelf zag de laatste 15 jaar (CGVS, p. 13). Verschillende prominente figuren blijken u ook onbekend. U weet niet wie Najibullah is, de laatste Afgaanse president voor de verovering van Kaboel door de taliban (CGVS, p. 13). U weet dat Mullah Omar een leider is van de taliban maar zegt dat hij nog leeft terwijl hij gestorven is in 2013 (CGVS, p. 13). U kent Ahmad Shah Massoud niet, één van de bekendste afgaanse mujaheddin, die in Afghanistan nog steeds veel volgelingen heeft (CGVS, p. 14). Hekmatyar, een bekend politicus en oprichter van Hezbi-Islami, kent u ook niet (CGVS, p. 14). Hoewel u verklaart nooit opleiding te hebben genoten zijn deze personen echter dermate bekend doorheen Afghanistan dat het vreemd is dat u deze niet kent. Ook over de oorlog in Afghanistan zou verwachten worden dat u dingen weet, los van enige opleiding.

In verband met uw gebrek aan opleiding dient worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor wel een professionele handtekening kon plaatsen, alsook links, rechts, boven en onder gebruikt in het beschrijven van omliggende dorpen en duidelijk met cijfers kan werken aangezien u het had over de prijs die u hebt moeten betalen voor uw reis naar Europa (CGVS, 4, 6, 12), hetgeen zou kunnen doen vermoeden dat u meer opleiding hebt gehad dan u wilt laten uitschijnen.

U vertelt tot slot dat Buzkashi een spel is dat gespeeld wordt tijdens de 'Eid' viering, waar mensen op paarden tegen elkaar moeten racen. Buzkashi is echter de nationale sport van Afghanistan, waarbij

ruiters op paard moeten proberen een geitenkarkas te bemachtigen en dat om ter eerst naar de scheidsrechter te brengen (CGVS, p. 14).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahane-e Ghorī gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uw neergelegde Afghaanse documenten (taskara en bijhorende briefomslag) kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen. Documenten hebben immers pas waarde indien ze vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De brief van uw voogd waarin gewezen wordt op uw beperkte cognitieve vaardigheden is louter gebaseerd op diens persoonlijke veronderstellingen die niet ondersteund worden door enige onderzoeken. Uit de brief van het CLB blijkt trouwens dat er geen testen of onderzoeken werden uitgevoerd. Tijdens het gehoor hebt u ook op geen enkele moment aangegeven dat er problemen waren in de communicatie met de tolk of dat u de vraagstelling niet begreep. Integendeel. U bevestigde op het einde van het gehoor dat u zowel de tolk als de vragen goed begrepen had (CGVS, p. 17).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 januari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden

verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U bleef echter steeds bij uw verklaringen (CGVS, p. 7, 12, 16). U werd er ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Het middel is als volgt onderbouwd:

"De motiveringsverplichting wordt op verschillende wijzen geschonden door de bestreden beslissing, in die mate dat zij zelfs blijkt geeft van onbehoorlijk bestuur.

Verzoeker wordt in de bestreden beslissing verweten niet voldaan te hebben aan zijn plicht tot medewerking.

Meer bepaald hecht de tegenpartij geen geloof aan de door verzoeker beweerde herkomst uit zijn dorp en de provincie Baghlan. Hij zou ongeloofwaardige en vage verklaringen afleggen over zijn leven in Baghlan. Hij zou tevens een minieme kennis hebben over de algemene veiligheidssituatie en de aanwezigheid van de taliban in de regio en ten slotte zou zijn algemene kennis over Afghanistan eveneens significante lacunes vertonen.

Verzoeker had het inderdaad erg moeilijk om coherente antwoorden te geven over de gesteld vragen over zijn dorp en leefwereld.

Door zowel de advocaat van verzoeker als door de voogd (mondeling en schriftelijk) werd tijdens het gehoor verwezen naar de beperkte cognitieve vaardigheden van verzoeker. Er werd gewezen op het feit dat verzoeker het ook erg moeilijk had op school.

Er werd een brief van het CLB neergelegd waarin dit bevestigd werd. De vorderingen die hij maakt in het begrijpen en produceren van de Nederlandse taal zijn erg beperkt. Niet alleen dat, verzoeker heeft ook moeilijkheden om zich zelfs in zijn eigen taal uit te drukken. Het CLB bevestigt dat verzoeker het inderdaad zelfs moeilijk heeft om een gesprek te volgen met een tolk erbij. Dit alles doet vermoeden dat beperkte cognitieve vaardigheden en/of psychosociale problemen mogelijke oorzaken kunnen zijn van deze talige beperking. Er wordt tevens gewezen op emotionele problemen.

Het CLB, de voogd en de raadsman van verzoeker zijn ervan overtuigd dat die beperkingen een bepalende rol gespeeld hebben tijdens het interview.

De tegenpartij houdt hier geen rekening mee. De brief van de voogd zou louter gebaseerd zijn op diens persoonlijke veronderstellingen en wordt niet ondersteund door enige onderzoeken. Ook uit de brief van het CLB wordt afgeleid dat er geen onderzoeken gedaan zijn. zie pagina 4, alinea 2 van de bestreden beslissing.

Verzoeker meent dat de tegenpartij de motiveringsverplichting schendt door geen rekening te houden met deze gegevens. In plaats daarvan worden de bevindingen van de voogd louter afgedaan als enkel "veronderstellingen" en wordt er al te gemakkelijk voorbijgegaan aan de expertise en neutraliteit van het CLB.

De tegenpartij schendt hiermee de motiveringsverplichting."

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker als nieuw element aan dat er intussen, op 25 april 2017, wel een intelligentieonderzoek is uitgevoerd en dat hij hierbij zeer zwakke normscores vertoonde, met een totale intelligentiescore van 59, wat in de zone "licht verstandelijke beperking" valt en volgens de verslaggeefster van het CLB overeenstemt met de informatie verkregen van leerkrachten en derden.

Verzoeker betoogt dat het voor hem door deze licht verstandelijke beperking allesbehalve vanzelfsprekend is om op een samenhangende wijze te vertellen over zijn leven in Afghanistan, de veiligheidssituatie aldaar, algemene zaken over zijn land, en om 3 uur lang geconcentreerd te zijn in een voor een asielzoeker in het algemeen stresserende omstandigheid. Daar komt nog bij dat hij in zijn thuisland nooit enig onderwijs genoten heeft.

In het licht hiervan verwijst verzoeker naar artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet en vraagt hij de Raad de commissaris-generaal te bevelen een onderzoek te doen van de door hem aangewezen nieuwe elementen en hem daarover schriftelijk verslag te doen conform artikel 39/76, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet oftewel de zaak niet ten gronde te onderzoeken en de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug naar de commissaris-generaal te zenden conform artikel 39/76, § 2, van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing berust volgens verzoeker immers op onvolledige informatie.

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt als nieuw stavingstuk een verslag van het Vrij CLB Zuid-Limburg van 3 mei 2017 betreffende een intelligentieonderzoek gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking, gelet op de vaststelling dat (i) er geen geloof wordt gehecht aan zijn voorgehouden herkomst uit het dorp Niazullah en de provincie Baghlan, dat (ii) hij ook ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn leven in Baghlan, dat (iii) zijn kennis over de algemene veiligheidssituatie en de aanwezigheid van de taliban in zijn regio miniem is en dat (iv) zijn algemene kennis over Afghanistan

eveneens significante lacunes blijkt te vertonen, dat (v) de door hem neergelegde Afghaanse documenten aan deze vaststellingen niets kunnen veranderen en de brief van zijn voogd waarin gewezen wordt op zijn beperkte cognitieve vaardigheden louter gebaseerd is op diens persoonlijke veronderstellingen die niet ondersteund worden door enige onderzoeken en uit de brief van het CLB trouwens blijkt dat er geen testen of onderzoeken werden uitgevoerd. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker, door bewust de ware toedracht over zijn verblijf voor zijn komst naar België, dat de kern van zijn asielrelaas raakt, te verzwijgen, niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij de aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot zijn identiteit, zijn nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Te dezen blijkt uit het geheel van de door hem afgelegde verklaringen en voorgelegde stukken duidelijk dat verzoeker niet voldaan heeft aan deze plicht tot medewerking. Verzoeker biedt de Belgische asielinstanties immers geen zicht op zijn werkelijke herkomst.

Aangezien hij verklaart geboren en getogen te zijn in het dorp Niazullah in de provincie Baghlan en daar heel zijn leven te hebben gewoond tot hij op zestienjarige leeftijd uit Afghanistan gevlucht is (adm. doss., stuk 21, verklaring DVZ, punt 10), kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij aldaar opgegroeid is en 16 jaar heeft gewoond. Hierbij wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, sociologische en politieke aspecten van Afghanistan, doch wel dat hij zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers kennis dienaangaande is echter ernstig ontoereikend.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze op uitgebreide wijze motiveert dat verzoeker dermate vage verklaringen aflegt met betrekking tot zijn geboortedorp en -regio. Zo bleek verzoeker niet in staat iets te vertellen over zijn dorp en begon hij, wanneer hem op verschillende manieren gevraagd werd zijn dorp te beschrijven, een opsomming te geven van omliggende dorpjes (adm. doss., stuk 4, gehoorverslag 4 januari 2017, p. 6-7). Ook nadat hem een aantal gesloten vragen werden gesteld over zijn dorp, bleef verzoeker zeer vaag (adm. doss., stuk 4, gehoorverslag 4 januari 2017, p. 5-9). Tevens stelt de commissaris-generaal op correcte wijze vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn leven in Baghlan. Zo verklaarde verzoeker eerst dat hij altijd buitenshuis was en speelde met zijn vrienden (adm. doss., stuk 4, gehoorverslag 4 januari 2017, p. 5), om dan later opeens te verklaren dat hij zijn leven in huis spendeerde en niet veel in zijn dorp kwam (adm. doss., stuk 4, gehoorverslag 4 januari 2017, p. 6). Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker minieme kennis heeft over de algemene veiligheidssituatie en de aanwezigheid van de taliban in zijn regio en dat zijn algemene kennis over Afghanistan eveneens significante lacunes vertoont. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn pertinent en correct en vinden grondslag in het administratief dossier.

Verzoekers betoog in voorliggend verzoekschrift houdt in essentie in dat zijn zwakbegaafdheid, zoals deze blijkt uit het verslag van het Vrij Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB) Zuid-Limburg van 3 mei 2017 zie: stukkenbundel verzoeker, stuk 3), wel degelijk een afdoende verschoningsgrond is voor de gebrekkige kennis die hij over zijn dorp en regio van herkomst kan tentoonspreiden. Deze stelling kan niet zonder meer worden bijgetreden. Ofschoon uit voormeld verslag blijkt dat verzoeker in vergelijking met leeftijdsgenoten zeer zwak scoort op alle onderdelen van de intelligentietest en zijn score in de zone *“licht verstandelijke beperking”* ligt, kan op grond van deze test alleen maar worden vastgesteld dat er met verzoeker *“een traject (zal) gelopen worden om de overstap te maken naar het buitengewoon onderwijs, OV2 type 2”*. Zoals in het verslag verder te lezen valt, is dit onderwijs gericht op maatschappelijk functioneren en participeren in een omgeving waar ondersteuning voorzien is en op tewerkstelling in een werkomgeving waar ondersteuning voorzien is. Uit dit verslag blijkt niet dat het cognitief geheugen van verzoeker is aangetast en dat hij niet in staat is coherente en consistente verklaringen af te leggen of niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure. Zo de verschillende personen die contact met verzoeker hebben gehad, waaronder zijn voogd en de school (adm. doss., stuk 19, map met ‘documenten’, nrs. 3 en 4), zich vragen stellen over verzoekers cognitieve vaardigheden, kan ook hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk beperkte cognitieve vaardigheden heeft, laat staan dat deze dermate ernstig verstoord zouden zijn dat hij niet in staat zou zijn om eenvoudige vragen over zijn geboortedorp en -regio te beantwoorden. Dit blijkt noch uit de vragenlijst die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch uit het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hieruit blijkt dat het gehoor op normale wijze heeft plaatsgevonden. In navolging van de commissaris-generaal, is de Raad van oordeel dat zelfs van iemand met een beperkt intelligentieniveau kan worden verwacht dat hij een aantal essentiële kennisvragen (zo onder meer betreffende belangrijke plaatsen, winkels en de veiligheidssituatie) aangaande zijn stad correct kan beantwoorden. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat rekening werd gehouden met verzoekers verstandelijk profiel. Er werden hem eenvoudige en duidelijke vragen gesteld en vragen werden meermaals herhaald of heromschreven door de interviewer. Verzoeker begreep ook kennelijk de logica en de inhoud van de vragen. Daarenboven heeft het vastgestelde gebrek aan kennis inzake zijn regio van herkomst betrekking op elementen uit verzoekers persoonlijke leefwereld en zijn deze elementen dermate significant dat zijn verstandelijk profiel geen afdoende verschoning vormt voor de vastgestelde lacunes in zijn kennis hiervan. Ten overvloede kan hier nog worden aan toegevoegd dat verzoeker ter terechtzitting wel blijk heeft gegeven zowel open (of hij nog iets wenste toe te voegen aan wat ter terechtzitting reeds werd gesteld) als specifieke (met betrekking tot zijn district) vragen adequaat te kunnen beantwoorden.

Verzoekers ongeschooldheid biedt evenmin een verschoning voor de tal van vage verklaringen en onwetendheden omtrent zijn regio van herkomst. Ook van een persoon die nooit enig onderwijs genoten heeft, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zou verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst uit het dorp Niazullah, gelegen in de provincie Baghlan, kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde daden van vervolging die zich aldaar zouden hebben voorgedaan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat hij niet

heeft aangetoond afkomstig te zijn uit het dorp Niazullah in de provincie Baghlan en er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Niazullah in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Te dezen brengt verzoeker evenwel geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoeker in het tweede middel vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.9. De middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN